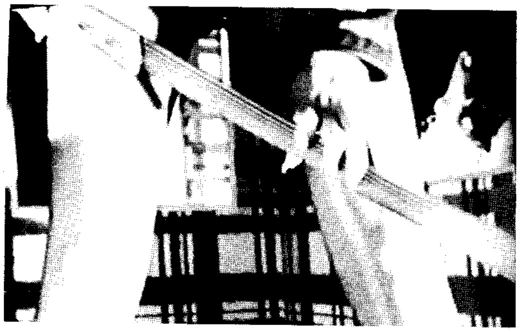
(bestelnummer 408)

TWINEM, Neecy
BEST FRIEND / THOSE MODERN CHILDREN

Verenigde Staten
1980 - 6 1/2' - kleur

Verenigde Staten
1982 - 6' - kleur

Muziektapes van Neecy Twinem en muziek van Barry Tone. Beeld en muziek moeten elkaar aanvullen. 'Best Friend' laat naargeestige spelletjes zien met messen en bloed, spelletjes zoals goede vrienden onder elkaar spelen, aldus Neecy Twinem. 'Those Modern Children' toont muziek, dans en grappige woorden met als thema 'kinderen van deze tijd'. Ze zullen anders opgroeien en anders leven dan hun ouders. De band heet natuurlijk 'The Neecy Twinem Band'.

(bestelnummer 381)

VANDERBEEK, Stan
MIRRORED REASON/FACE CONCERT/AFTER LAUGHTER

Verenigde Staten
1980 - 10' - kleur
1981 - 10' - kleur
1981 - 3' - kleur

In 'Mirrored Reason' vertelt een sterk op zichzelf gefixeerde vrouw, gespeeld door Denise Koch, een aan Kafka ontleende historie waarin een mogelijk paranoïde vrouw zich verliest in de aanwezigheid van haar gelijkenis.
'Face Concert' is de dramatische gang door het veelstemmig expressieve landschap van het menselijk gezicht.
In 'After Laughter' laat Vanderbeek met behulp van Edward Muybridge een snelle glimp zien van de menselijke geschiedenis. Vechtend, lachend en zichzelf voortdurend herhalend loopt de mens onontkoombaar de grote klap tegemoet: een kwestie van ultra high-speed doemdenken.

(bestelnummer 380)

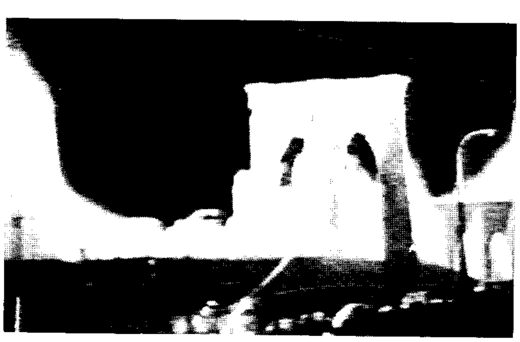
VASULKA, Woody & Steina
CANTALOUP / ARTIFACTS

Verenigde Staten
1980 - 28' - kleur

Verenigde Staten
1980 - 22' - kleur

'Cantaloup' van Steina Vasulka is het verslag van een poging een grammaticale basis te leggen - zowel in beschrijvende als in programmerende zin - voor een digitale beeldprocessor.
'Artifacts' van Woody Vasulka is een door fundamentele algoritmische procedures gestuurde opeenvolging van beelden. Vasulka wil hiermee de werking van een nieuw ontwikkeld apparaat, de digitale beeldarticulator, vastleggen.

(bestelnummer 595)

WEIDENAAR, Reynold
LOVE OF LINE, OF LIGHT AND SHADOW: THE BROOKLYN BRIDGE

Verenigde Staten
1982 - 10' - kleur

Enthousiast riep een Joegoslavische videokunstenaar opeens, rijdend over the BB, dat je vanaf dat punt het huis van Roy Lichtenstein kon zien. Plotseling werd de BB gedegradeerd tot een doodnormale uitkijkpost, terwijl Zij gewoon is in het brandpunt van ieders aandacht te staan; de enige brug met haar eigen, exclusief bulletin. Bij haar eeuwfeest brengt ook video een eerbewijs. Ivens bracht zijn constructivistische ode aan een Rotterdamse hefbrug (1928), Weidenaar benut de BB als aanleiding voor een evocatie van licht, kleuren en lijnen. Aan het begin lijkt de BB op een feeëriek decor voor een Paris by Night-musical, maar al snel wordt het door montage en beeldbewerking een dynamisch schilderij, dat nergens lijkt op een ongecontroleerde vloeistofdia. Integendeel, het beeld is een muzikale rapsodie, prachtig in combinatie met de electronische geluiden en de muziek, die in de eerste noten even aan Gershwin doet denken.